

DUSA LAJOS

A megbasonlás balladája

*A szerkezet oly egyszerű:
fölemel, borít, összenyom.
A böhöm, bűzös lótetű
minden szeméthez ért nagyon.
Célgép. Így hát nem közvagyon,
haszna magánzsebeknek jár;
s a szemetes fara mögött
mint egy szükséges bérmajom
ugrál a volt tornatanár.*

*A formát, e szabvány kukát
ez a vers búén mímeli.
Líra nincs benne. Akkor hát
nézzük csak, mivel van teli?
Megannyi munkanélküli
kar, izom, velő. Visszafáj
ami egész, de most fölös...
S a szemeteskocsi mögött
ugrál a volt tornatanár.*

*A züllés szégyenét a rend
megzabolázná. Ellenünk
szigort emel, nem távlatot,
Isten tudja, mi lesz velünk.
De lengnek törkölypárlatok,
lincselhetnek az állatok,
s ki magát védné – vadszamár.
Még minden remény csak dereng,
s vért izzad a tornatanár.*

*A lét, a méltón emberi
hazáján keresné honát.
A kitántorgás jut neki,
édesebbek a mostohák.
Ó, bár lennének német gyarmat!
E célért már semmi sem fáj.
Be nem csapunk mi senkit rútul,
a kultúr nálunk infrastruktúr,
itt a szemetes is tanár.*

*A pancser itt magam lennék:
poszt-rebellis, ex-lázadó.
Fenével is fenét ennék,
glóriám kutyának való.
Betelt álmom, lám, mivé lett?
Szégyen mar, a kín rám talál.
A szemetes velem halad,
a kapaszkodón két alak:
egy majom s egy tornatanár.*

Ajánlás

*Hercegek! Ki ezen röhög,
akínél tőke lett a kár –
azt verje Isten!*

Erre nincs

elévülés, se házszabály.

Handlé

*Megvehetnétek pár sorom,
bár nekem ez is többre van.
Még alig használt, súlyt sem nyom,
bisz nyápic, akár jómagam.*

*Állítmánya a lenge semmi
és leértékelt az alany.*

DUSA LAJOS (1948) Debrecenben élő költő.